

ஸ்ரீமதோமாநுஜாயமஃ.

பாரதாதி

தனிஸ்ஸேரகம்.

இந்தக்ரந்தம்.

அப்பகருணாகரான பெரிமவாச்சான்பிள்ளை

திருவாய்மலர்த்தருளிய

மணிப்ரவான வ்யாக்யாநஸஹிதம்.

இச்சபாபண்டிதமான

சிங்கப்பெருமாஸ்கோவில்

ஸ்ரீமான் - மாடபூசி

தர்க்கதீர்த்தர் - ராமாநுஜாசார்யரால்

எழுதப்பட்ட ப்ரதிபததாற்ப்யலஹிதம்

அநேக தேசாந்த ஸ்ரீகோய்களின் ஸஹாயத்தினால்

லேககப்ரமாதாதி ஜிததேஷங்களில்லாமல்

மேல்படி

ராமாநுஜாசார்யராலும்

முத்துக்ருஷ்ணநாயுடு அவர்களாலும்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸரப (ஸ்மிடெட்) யாரால்

சென்னப்பட்டணம்,

ஸ்ரீநிகேதநமுத்ராக்ஷரசாலையில்

ஸ்ரீபராங்குசதிருவவதாராதி ௫௦௦௧.

சார்வரிஸம்வஸரத்தில்

பதிப்பித்துப் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டது.

௧௯௦௧.

விஜயதேவராம்.

ஸ்ரீமதேசராமதாசாயமஃ

பிரைவவுணவகரந்த முநிராபகஸைப (ஸிமிடெட்,
1882 - இலத்திய ஆறுவது ஆக்டோபரவாந் நிஸ்டர் பிரை
ஸ்தாதிக்கப்பட்டது.

0

பரதிமாதம் 5 - பாசக்களுக்குக் குறையாமல் சால்வதமாய் அத்தி
முத்தசலைமுறைகளுக்கு பேட்ரன்களுக்கு 12 - சாபிசுளும், பாசஸ்தர்களுக்கு
5 - காபிசுளும் போவதர்களுக்கு 1 - சாபியம் பரதிமாதம் கொடுக்கப்படும்.

பேட்ரன் சந்தா ரூபாய் - 200, பாசஸ்தர்களுக்கு சந்தா ரூபா 100
போவதர்களுக்கு சந்தா ரூபா - 20 - மொத்தமாயாவது பத்தி இவ்விலை
15வக்குள் 10-ல் ஒருபாகமாயாவது கட்டவேண்டும். இவர்களுக்குப் ப
லேசுவந்த சி க்ரமமாக ரூபா 2-0-0, ரூபா, 1-0-0, ரூபா, 0-4-0.

இம் மற்ற விலைக்களெல்லாம் சட்டபுத்தசத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவே
ண்டும். இவின் விலை, அனா 2.

இந்த ஸைபயாரால் இதுவரையில் அச்சிட்டு

பரசுரம்செய்யப்பட்ட க்ரந்தங்கள்.

பிரைவவுணவகம் ஸம்யாக்யாநம் ப்ரதிபததா த்பரியஸநிதம் மெலாந

காசிதம் தமிழ்விபி 3-4-

பாசதாதிதனிஸ்ஸோகம் 0-5-

பாசரவிவிவத பரமதம்சாயுத்தம் தாத்பர்யஸநிதம் 0-14-

நாமசராமஸ்ஸோகம் ஸம்யாக்யாநம் டி.டொ 0-3-

இயல்பா முதல்திருவந்தாதி ஸம்யாக்யாநம் ப்ரதிபததகா அரும்பதஸநிதம் டி.டொ 1-2-

டி.டொ இரண்டாம்திருவந்தாதி டி.டொ டி.டொ 0-12-

தனிஸ்ஸோகம் ஸம்யாக்யாநம் ப்ரதிபததா த்பரியஸநிதம் உயிந்த

காசிதம் செலுக்குவிபி 3-4-

நாமசராமஸ்ஸோகம் டி.டொ 0-8-

பாசதாதி தனிஸ்ஸோகம் டி.டொ 0-5-

இயல்பா முதல்திருவந்தாதி ஸம்யாக்யாநம் ப்ரதிபததகா

அரும்பதஸநிதம் 1-3-

டி.டொ இரண்டாம்திருவந்தாதி டி.டொ 0-12-

இப்படிக்கு,

கராலபாடி - ஆற்றவார்ப்பா.

கார்யதர்சி - நனுகிசாமி,

நெ. 313 வெங்கடாசலமுனிதெருவு, சென்னை.

பெரியவார்களின் உதவியின்றி

ச.ந. முருகசாமி.

புதிதிலிருந்து தொடங்குக.

[illegible]

சே. - கடுகா ஈழமு நாற்பாங்கு விகாரி மோவவழி.
 (மோவ) செவ்வோக) மோவாநா க-வெ சீவெ ம-வழி து|| க.

அர்த்தம். - சூகூ - கங்குலி வகைத் தெடிப் பாறையம் நிகழ்வின
வகத்தாம், சூபாஹு - வாயா சின்றும, கிதாவின வகத்தி - மலர்
கூனம் தாமவைப பூப்போலு மிருக்கிற முத்தவத ஈனவானுமாய்
கெரு ணோகுகுமோஹாரடி - மூன்று கொக்கங்கூத்தும் எத்தனாலும்,
கூலிஷ்டுலிஷ்டு - கிதாஷமின்வத வாயா வகைம ஈனவானுமாய் மிரு
க்கிற, கூலிஷ்டு - பூக்குஷணை, கிதாஷ்டு - கிதாஷுணைக்கள்,
ஈஷ்டுஷ்டு - பார்த்தார்கள்.

[illegible]

பாம்பித்த சுவமும் குலைந்த பரியட்டமுடையதொன்றி வாநாநின்
 றான். வருகிற விடத்தன்னில் சுவத்திலே ஒரு விஷாடித்தோற்ற
 வந்தானே வென்னில்; (விகாஸிசுவபடிஜி) இவர்களைக் கண்ட
 வநகரம், “இத்தனைபேர் தங்களையப்பலமாகப் பண்ணினேமியே;
 உம்மைத்தேடிக்காணமாட்டித்திலேகோன்; இத்தனைபடியுங்கள் மானி”
 என்று தன் வெற்றியும் அவர்களுடைய தோல்வியும் தோற்றும்
 படி முடிவால் செய்துகொண்டு வந்தானேயிற்று. இப்படி யவன் வந்த
 விடத்தில் அவர்கள் செத்ததென்! தங்களை யவன் பண்ணின புதிய
 மத்தாலே சுவத்தை மாற்றவந்த புணையகருவொம் பண்ணியிருந்
 தார்களோ வென்னில்; (மோவடி) புறமுடிவிலென்களன்றிக்கே
 எட்டுமிண்டு மறியாத இடைப்பெண்களாலையாலே கோவிஜானோ
 கூறமோவிஜோயாகுகிவடிபுகா | கூறகூறேவி வவொரு
 புறமுநாதபுடிபுடியை” என்றும் “கவெவெவொவொயொ
 யி” என்றும் “கேசுசுபுஜாபுஜாவெவொதபுபுவபுஜி” என்
 றும், அவன் புறத்திலே தோற்றும் காட்டில் அறிந்துகொண்டு
 மேல் விழுந்தார்கள். அதுக்கடி யென்னென்னில்; (வெசு கோசு)
 மோவொசு ரகபுமடிக் கூடு பூரித்துக் கிடக்கிற இவெசு
 கோசுத்திலே இத்தகாவிசெண்டுபெரொகித்தால் என், தவறிவென்;
 அவனுடைய ரகசுசுபத்துக்கு விஜிவரப் புகுரகின்றதோ; இனி
 ஸுசுசுசுசுசு புணையபெரொஷங் கொண்டாடில் முட்டவிழந்து
 விடு மித்தனைபென்று மேல்விழுந்தார்கள். இப்படி ஸுசுசுசுசுசு
 தாரிசுந்தவிடத்தே இவர்களுடைய வந்துவிழும்படியிருக்க இருந்த
 விடத்தி லோதே வருவதென்னென்னில்; (கூசுசுசு) அவர்களுடைய
 ஸுசுசுத்தையும் அவர்களுடைய தாழ்த்த உடிகளையுமொழியச் செல்
 லாமையையுடையனாகையாலே. இப்படி தங்களை யொழியச் செல்
 லாமையையுடையனா பின்பு அவன் தானேவந்த காங்கட்டுப்படி
 யிராதொழிவானென்னென்னில்; (கூசுசுசுசுசுசு) கூவகாரஸு
 கியாலே. அதாகிறது—இனிச்சிறிதுபோது தாழ்க்குமளில் அடிமே
 தொடங்கி“சுவஹ்வொடி” என்று விஜிவந்து விஜிவந்து

திவ்யமங்கல விரிவறைத்தைப்ரீக்ருஷ்ணபகவான் தந்தள் எதிரில்காட்டி,
அப்போது க்ருஷ்ணவிரஹா ஸஹிஷ்ணுக்களான கோபிகைகள் கண்டார்கள்.

பெரியவாச்சான்பின்னா திருவடிக்கோ சரணம்.

ஊர்வலமும், ககட - ம் சுயபாபம், கூஉ - ம் தூராகும்.

-----:-----

உத. - வனஷ நாராயண ஸ்ரீராம க்ரீராமாணுவகிரேகதநா

நாமவரபுஜ சூகூபஜி ஹொமதொ உயாரா வாரீழ் ௨.

அர்த்தம்.—ஸ்ரீராம - ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை எப்போது முடைய
னும், க்ரீராமாணுவகிரேகதநா - திருப்பாற்கடலை வாஸஸ்தாநமாக
வுடையனும், வனஷ - இப்படி ஸுலபனும், நாராயண - ஸர்வ
வ்யாபகனான ஸ்ரீமநாராயணன், நாமவரபுஜ - சேஷசயந்தை,
சூகூபஜி - விட்டு, உயாரா - மதுரை என்று ப்ரஸித்தமான,
வாரீழ் - பட்டணத்தைக் குறித்து, ஸூகத - எழுந்தருளினான்.

சுவதாரிவெக. “கோகாடோமயம் பேரிகாரணகார”
என்கிறபடியே லேதநனுயிருப்பா னொருத்தனுக்கு விடிவிநீழார
கனகு யஜாந முண்டாகவேனும், அதில் சுவிச - “கோகோகா
கோவிதபாருககூஷாஹ் வஹிவ்யஜாஹ் நயஜீஸராவாழ்” என்
கிறபடியே ஹவதவரபுஜத்தை மறக்கக்கு வஹுவியவனென்கு
யான கிரஸரிசரிப்பாலை விருக்கக்கடவதாய், விவரீதஜாநஜநக
மாய், ஷபூபவிகாராஸடிமாய், ஸததவரிணாபியாய் ஸததக்ஷண
க்ஷரணஸலாவமாய், ஸலொபூராவன்கு தீயோவகரணமாபிருந்
கும். விசுஷுலாபபார்த்தால், கேடேஹி, யாதி விசுக்ஷணமாய்,
ஜாநாநஜீஸராவமாய், ஜாநாமாணகமாய், ஹவதீஷஷமலத
மாய், ஸ்ரீகௌஸாஹாதி-ஸோவாநி வலொபூராவன்கு ஸுபஹணீ
யமாயிருக்கும். ஸலூராவணபார்த்தால், இவை இவ்வையையும் வுர
வித்தி நப்பவனாய், இவற்றையுடையாராவகதாய், இவை யிரண்டை

[illegible]

யிதங்கம் சொந்தேதபுந் பண்ணுதிநிறைநிபன்முந் திற்றயம். தி
 ராவதாரத்தையப் பார்த்தால் ஸ்ரீஹ்ருஷிவெய்திதாவினா
 னாதிபய்யாநீதாநாஃ ப்ரக்யுதிஹ்ருஷிஹ்ருஷாஃ” என்று வ
 ஐஹேஸவெயுண்டாநிதங்கம் சொந்தேதபுந் பண்ணுதிநிறைநிப
 னுதித்தும், க்ருஷாவகாரத்தையப் பார்த்தால் ஸ்ரீஹ்ருஷி
 துஹ-ஹ்ருஷி” என்று படி. சகலகாரபுரோகிதாந் ஹ்ருஷி
 கண்ணத்தில் வைப்பதிதேதந்நிநிதங்கம், ஸ்ரீஹ்ருஷி
 கண்டால் தன் மேன்மை தோற்றதபு. ஸ்ரீஹ்ருஷிவெய்திதா
 பண்ணு தித்தும், அந்வார்களு மிநிபநவது மிந்வைதாநி
 ரிதே; “உதாரிதேஹ்ருஷிணந்திநுந் தேகநிபவெயிவிதந்நிதம்” என்
 டேகாவலினை வெண்ணெயுண்டவாயன்” என்றும் “தந்நுமநவ
 கிலைகுனித்து ஹ்ருக்லைப பைந்தாகத் தலைப்பாய்க் கவலை உண்டா
 வானாகி. ஹ்ருக்” என்று “கேகவிதகந் தபை கந்தேகவித
 ப்ரதேவிசெய்யாதே ரிவிபிபாய்க் சொய்து தவந்தாவென்” என்
 “ஹ்வாயுடயுதித்தெகாரு சண்டி ரிவிபிபக் கவாந முதித்திக்
 கச்சுத்தட்டி, சுவாந் கதவின புறநெ வந்தகிந்நி” என்று “
 மணற்குன்றில் புலாகின்றேன் வாகுதிதவாவுன் வாகுபரித்தெ”
 மும் இப்புலாகனிலே ஆந்வார்களுந் இவ்வதாரத்தாதிதேக
 துந் கொண்டு போந்தார்கள். வாகுஹ்ருஷி க்ருஷிஹ்ரு
 ஸகலஹ்ருஷிநாஸணசுத்ததபுந், வாகுஹ்ருஷிசுத்ததபுந், ஸ்ரீ
 ஸாயிசுத்ததபுந், ஸகலஹ்ருஷிதபுந் ஸ்ரீஹ்ருஷிதபுந்
 ஸ்ரீஹ்ருஷிதபுந் ஸ்ரீஹ்ருஷிதபுந், ப்ரக்யுதிவாந் திதா. ஸ்ரீ
 ஸாயணஸ்தீநாநு க்ருஷிஸாண-ஹ்ருஷிதேகந் | ஹ்ருஷிஸாண-ஹ்ரு
 ஹ்ருஷிஸ்தீநாநு ஸ்ரீஹ்ருஷிதபுந்.

ஆனால் ஐஹ்ருஷிஸாணமுதாம், ஸ்வ-ஹ்ருஷிசுத்ததபுந், ஸ்ரீ
 மாயஸ்தீநா இந்ருப்பதென் னில் *ச. அவ்ஹ்ருஷிதபுந் ஹ்ருஷித
 யந் தோற்றமபு. “வாஹ்ரு” என்கிறார். * உ. (வாஹ்ரு)கந்
 மகாசு-ஹ்ருஷிதபுந் ப்ரக்யுதிவாந் ஹ்ருஷிதபுந். ப்ரக்யுதி
 விகிதமாய் தித்தித யாகாஸக்தேதந்நிதம? * உ. (வாஹ்ரு) த
 ஸ்ரீஹ்ருஷிதபுந் ஹ்ருஷிதபுந் ஹ்ருஷிதபுந் ஹ்ருஷிதபுந்
 காட்டிற்றுக்கவாம. * ச. (வாஹ்ரு) கந்நவாநிதபுந் * உ. என்க

[illegible]

மேல்கூறிய காரணத்தால் அமைந்திருக்கின்ற (தீர்மானம்-இறுதி) உத்தரவுகளின் கீழ் நடத்தப்பட்டிருக்கின்ற சீர்திருத்த காரணத்தினால் * உ. (தீர்மானம்-இறுதி) உத்தரவு (1) கீழ் உள்ளிருக்கின்ற உத்தரவுகளும்

நீஷ்டனாகப் புகுந்திற தாவுடாய். (வாஸிவபுது) ஒருவாவின்க-
 ளொன்றுகையதவாசுதிதமானபோது, என்னுக் கேட்டதபடி. பின்
 னே யிருக்கவுந் கூடவதன்ம, கன்படுமபடி. வலுபுல-த்திலே யிருந்
 லாக சிலிஷ்டிணக்குப் பூராஷ்டம். அந்த ஸூதரித்திலே தின்னு கேட்டா
 னென்னை. (வாஸிவபுது) தின்னத்த வலுபுத்திலே சூதிராபுதுஷ்டா
 னுமபடி. பாட்டே யத்தகக் கேட்டாக. ஆதாநிறுது - “யத்யயதுஜித
 டிவிஷ்ட” என்று ஸூதாநித்திலே பூராமாய், “விஷ்டாஸூதாஸா
 டிவிஷ்ட” என்று விஷேஷத்திலே விஷ்டா மாம்படி. கேட்டானெ
 ன்னை. (வாஸிவபுது) ஆன்நாசிலே, “வாஸி” அங்கிறது வலாசுது
 வலதமாய், ஐரகவுஞ்சகன் யாடையக் கேட்டா னென்றதமாமம்.
 (வாஸிவபுது) வலதமாயிதது, வலதாவயவங்கதமும் தவாசிலே
 பொருந்த விழலாக; சூதாசுதமாயிதது, சூதாசுதமான வலிதாந
 மும் ஐதமாய் விழலாக; வாஸிவதநாசுதமாய், இதுதானே விதமி
 தமென் திருக்கை யன்மத்திக வுதிவலிவ-கூடாக இருக்கை.
 (ஐஷ்வாசுதி) ஸூதாசுதக யாவிஷ்டித்ததக்கொண்டி வொதொவ
 ஸுஷ்டிமதனம் பண்ணுனாக. (அ) சூதிராபுது பக்கல் வலுபுத்திகக்
 டவ விதயங்களை வலுபுத்தித்தது. கூ.

தாதுபர்மம்.—பாலத் ஸ்ரேயபுதுபத்களை செவ்வவாய் மகநம்
 பண்ணி அடவகளை யுள்ளபடி. தந்திதவர்களின் தலைவாய், தந்தி
 ஷ்டி. திரைகதாமாய் தந்தித்தபாசுதிருக்கிற துரிபதாசபகவான்,
 பராதபாலத்தி வலுஷ்டித்தவென்றய தந்திதவர்களை யதவ்ஷ்டித்தது
 திர்மனத்ததராய் வலுதகருளி யிருக்கையில், மைத்ததோய வலுஷ்டி
 சென்ருஸாஷ்டாந்மமாய் திதன்டன் மைத்தித்தது அரிவாதகம்பண்ணி
 மிக வணக்கததூடன் இவ்வுதடைய பக்தத்திலிருந்து தனக்கதாய்வே
 ண்டிம விஷ்டயங்களை யெல்லாம் பாலகம் பண்ணினார்.

பெரிசுவாசபாஸினை திருவாசுதிசேசனாம்.

ஸ்ரீமதாஸாஸாஸாஸாஸா, உ-ம் ஸககாய், ககாய் ஸூதாசுதி.

உத.- சூதிர விவரம் - பூராஷ்ட ஸூதரி பாலக ஸூதரி
 ஸெவிஷ்டாவிஷ்ட வலாசுதிசேச ஸூதரிஷ்டாஸாஸாஸாஸாஸா

[illegible]

வேறாது, ஸொஸூடுத ஸவ-பாது காசாகு” என்றும் “ஸவ-பு
 ஸபுலபி நட்டிவா ஸவ-புலபுயதநம் ஸாஸிடு | ஸாஸிடு நம் ஸவ-பு
 ஸபிதாநாந்தவெஜாசுவாவிடும்புடுத” என்றும் “ஸாஸிடு
 ஸபுலபிவலவலி” என்றும் உபய விவாதிடுபா ம ஜாதத்தா
 ல் ஸவ-புயதி பென்றா, ஸாஸிடுதிசுள் காணேசொல்லுத
 யாலே இந்த ஸாஸிடு ம பூண விவவ ஜாதத்தாலே உபபுயதி
 குச்சுலபிநிலை. “சுபுலபிடுபுயதி” என்றும் “நவபுலபி
 மபுலபிடுத நாஸி வாசா நாஸிடு ஸபுலபிடுத” என்றும்.
 “நபிடுத நாஸி வாசா நவபிடுத” என்றுத் சொல்லுகிறபடியே
 கூடாடுபா சாணர்களை வெவ்வேறுக்கு வாசாநவபிடுத
 வெவவலா ஸிடுக்கிடு வுன்னிடு பெயும் போது, “உநவபிடுத வி
 ஸாஸிடுத” என்றும் “ஸாஸிடுத உநவபிடுத” என்றும்
 “ஸபுலபிடுத நாஸிடுபாஸக” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ
 விவாதிடுத ஸாஸிடுபுயதிடுத ஜாத மொரிய வேறு ஸபுலபிடுத
 ஸாஸிடுத? “ஸபுலபிடுத” என்றுதே “ஸபுலபிடுத” என்கிறது
 விஸேஷித்து ஸாஸிடுபாநாஸாஸிடுத ஸபுலபிடுத விஸேஷி
 மொன்கைக்காக சூபுலபிடுத காஸபுயத்தாலே கபுலபிடுத
 கபுலபிடுத கபிடுத ஸாஸிடுபுயதி” என்று ஸாஸிடுபுயதி
 சொல்லிற்றாகுமாம். ஆக இப்படியால் ஸபுலபிடுத மானது “ஸபி
 ஸாஸிடுத விவவ பரிஜாவெந ஸபுலபிடுத ஸபுலபிடுத
 ஸபுலபிடுத” என்று சொல்லிற்றுகிறது, “ஸாஸிடுத விவவ பரிஜாவ
 வெந” என்கிறவிடத்தில் உபாஸநம் கண்டிடுதே என்கில்;
 உபாஸந மாநிடுத. ஸபிடுத மான விவவகனி ஸபுலபிடுத
 ஸபிடுத ஸாஸிடுத மானையாலே அந்த யதிக் போதே
 உபாஸநமுத் சொல்லிற்றாய் விட்டது.

ஆக இத்தால் “உநவபிடுத ஸபுலபிடுத ஸபுலபிடுத
 ஸபுலபிடுத” என்றும் “ஸபுலபிடுத ஸபுலபிடுத ஸபுலபிடுத
 ஸபுலபிடுத | ஸபுலபிடுத ஸபுலபிடுத ஸபுலபிடுத ஸபுலபிடுத
 என்றும் “ஸபுலபிடுத ஸபுலபிடுத ஸபுலபிடுத ஸபுலபிடுத”

என்றுஞ் சொல்லுகிறபடி. ஸகலவெடி ஓடிவாண்களினி ஸவனே வு-
 திவாடி) என்று சொல்லிற்று; இவ்வயத்கதை “வேவெடிஸ்ஸ
 வெபுர ஹேவெடி” என்றுநிருத்தெத்தட்டிலேஸவ-தேவாசு-
 ஸாக்ஷிமாசுச் சொன்னவனையிடே ஓசைவிக்கிறார். (வேடி)யே
 வெபுரஸ்ஸவெபுரஸ்ஸிதிஹவநுஸ்ஸ மவபுராயகஸ்ஸு (ஸவெடி-
 வேவெடி) கூடப் போகாமாயும், விபு கிண-தமாய முள்ள கூட
 வேடித்தத்தும் அவனே வுதிவாடி) என்கிறார். (கஹிதி)
 ஸவபுராயகாஸிபாய் ஸவபுராயகாயுதம் ஸவபுராய வுதி
 வனென்கிறார். ஸ்ரோஹேணாயதேக, கூதி, யோயதேக” என்கிற
 கூதியாடி ஸஸங்கன் கஜாதி விஸிஷ்ட விண்புராய சூதவ
 ருதே மாகிதாப்போலே கூதி டு.ராடி ஸஸங்கதும் துடியி
 ஷாந ஜீவ ஷாராயநு வுலேஸத்தாலே நம்மளவிலே வரபுவலி
 க்கக்கடவ தென்கிறார். (வேடி) வரவக ஸஸமாநது வாயு
 மான வுசுபுராயவஸாஸிபாய் ஸவபுராய மில்லாமையாலே வேவ
 ஸாம் வாயுஜேதே” என்றும் “கூசுபுராயிஷ்ட” என்றுஞ் சொ-
 ல்லப்படுகிற நாமே கூதிவேடி வுதிவாடி) என்று ஹவநு-
 தம். (ஹவநு)ஜாநாடி மணங்கனால் வரிவகிண-தனாகையாலே
 போக்கடி சொல்லுகைய முனக்கே ஹ மென்கிறார். (ஸ்ஸந
 வபுராயகஸ்ஸு)யுலுரானவெடிகர் சொன்னவளவேயோ? எதிரிகள்
 முன்பே நீ காணே சொல்விறதில்லையோ? வென்கிறார். ச.

தாத்பர்யம்.— ஒரு வஸ்து வின் ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களை
 யுள்ளபடி யதீய வேண்டும் போது ப்ரத்யகதம் முதலான ப்ரமா-
 ணங்களைக் கொண்டதீய வேண்டும்; ஸர்வேஸ்வா னுள நென்பதி-
 ஷிப்படி யொரு ப்ரமாண மில்லாமே யென்னில்; உண்டு. வேதங்-
 களை இவ்விஷயத்தில் ப்ரமாணம். ஒருவ னென்றைச் சொன்னால்
 அவனுக்கு அஜ்ஞாநம் முதலான தோஷங்கள் உண்டாகையால்
 அவ்வாயம் ப்ரதாந மாக ப்ரமாண மென்று கொள்ளப்படாது.
 வேதங்கள் ஒரு புருஷ நிர்மிதங்க ளாகாமல் ஸ்வயம் வ்யத்தங்க
 ளாகையால் அந்த தோஷங்களை மில்லா மையாலே இவை முக்யப்ரா-
 மாண மென்று கொள்ளப்படும. ஆவ்வேதார்த்தம் மந்த மநிக்ஷாப்து

மென்றபடி, கலாயாரணவிது ஹத்தை சுஸ்ஸுஜாஜிதன் கண்ணுக்கு
விஷயமாகக்கொண்டு திந்திற ஸெவையுச்சுத்தையும் “மாமமிலா
புரன்” என்று சுதகுஜகீகீநமான வராவஹிதத்திலே சுதகு
தீகீவிஷய அப்படியான ஸெவையுஜா கிஸபத்தையும்; முத்தகித்துக்
காட்டியபடி.

க.மகேதிரம் “சுதகு” ஐஜாஜிதேவாசுத்தாலே ஆபுரித்தவ
னுக்கு ஸுஸ்ஸுஜன் கண்டாக்ருத வுஜேயிஜகீகீசுஷத்தைச் சொ
ல்லுபெறது. (சுதகு) தின்பென்றபடி. தித்தால், இந்த ஸுஜகீகீனு
மைய மெய்யுதநுஞ்சுதகி கழித்திதது. (சுதகு) “ஸுதகு” என்
கிறபடியே என்னையே உவாயோயோயெய்யாக சுயுவுவறித்த சுயிகா
ரிமை, இவனுக்கு வலக்கொடுப்பது எப்போதோவென்னில்; (இது
கோசுதகு) தீரணோருவமான ஸுதபத்திலே, (சுதகு) ஸுதபத ஸாயக
விந்நாட்டில் இவ்வயிகாசுக்கு வககுஜாணமான விஸுஷத்தை
பேராஜிபதித்தது. அந்த விஸுஷமென்னென்னில்; (கோஷுவா
ஷாணவந்திசுதகு) ஜாநஸவஸம-ஸுதபதமான கோஷுவாஷாண
ங்கனோடெடுத்திருக்கலமையும், ஸாயுஸ் சுதகீஷுஜிகொண்டு ஜீவி
க்கவேண்டுமென்று சொல்லபதித்த சுதகீஷுஜிகொண்ட உஜீவிபதிக்க
க்கவென்னென்று ஸாயுஸிசுதபதத்தோடு வென்னில்; அதுவும்
அப்படியே, இந்த சுதபத என்னதென்னிறு (கோஷுவாஷாண) என்
கூடவாசுதகீஷுஸுஷத்தைக்கு சுதகுஜாணே. சுதகுஜாணகூஷு-
னுக்கன்றி? (ஸுதகு) இவ்வெருகால் ஸுரித்தானதில் மயவா
தகோவெனெ பண்ணக்கூடவேன். நீ இப்படி மெல்லிமுத்த கினைந்
தாக்கு இவன் பக்கல் தன்னென்ற மென்னென்னில்; (கோஷு) என
க்குநல்லவனன்றோர் தீரணென்று உவவாயிகாசுரிமையுக்கொல்லு
கிறது. ஆகவென்பக்கலிலே உவவையுஜேயிஜகீகீசுஷத்தையு
வாயாலே அவன் கோஷுவாஷாண ஸுதகீஷுஜிகொண்டும் நான்
ஸுரிப்பன். இங்குச் சொல்லுகிற ஸுஸுஷமானது - இவன் தன்
காருத்தில் வகவாங்கி கம்பக்கலிலே தன் வல-ஸுஸுஷங்கலாயும்
ஸுதகீஷுத்தான்; அலாயிப்பு இவன் காருமடைய கமக்கே சுதபத;
இவன் இன்னமொருகால் உதகாஷிகேசுஸுதகீஷுவித்தல், மயவன்
கூவத்தின் விதித்தல், கலகூஷிகேசுஸுதகீஷுவித்தல், மெத்தல், மெத்தல்

விட்டிருக்கு மவனையோ கான் சூசூயித்தது. (வாஸுஸீகாசு) கண்ணில்லாதானையோ கான் கால்க்கட்டித். (வசுஸூ) ருவி ஸில்லாதையோ கான் சாஸணம் புத்தது. (சாஸணமதாது, ஆகை யாதின, மகவலிகியில் கண்ணழிவுவா ஹேசுவில்லையென்று தணிகிறான்.

* ௧. (சாஷுவசு மஜாவாணே) ௩ சூயுயவாணியா யிருக்க கான் ஸஸைரத்தைப் பழிவொதிந்தேன். * ௨ (சாஷுவசு மஜாவாணே) “சுடர்விடு மம்பபடை அஞ்சையாமர்த்தனை” என்கிறபடி யோ நீ ஸஷாவசூயுயங்களை யறிந்திருக்கிறா சாஸணமதவசுந னத்துக்கா கவன்றோ? ஸசுவாவநிவசுந் திரும் ஹேசு உன்னத தானே. ஸாஷுசுடதம் விதித்த கோதும “சூசூ” என்று நீ ஸகவந்த சங்கரத்தென் கண்ணனாரிருக்க “சாபாராநிவ்விதத்து” என்று கான் ககரிசிட்டதென்? கான் ஸகரிட்டிருக்க நீ ககர்கொண் டிருப்பதற்கு ஸூயாஜிதம் வெண்டா போ? வசூயுயங்களையும் யறிக்கிறா வரிமவத்தில் கொத்தாசா ராகித்தவன்றோ? * . (சாஷுவசு மஜாவாணே) கான் ககரிட்டபடியே அவன் பண்தொ ட்டான். அங்ஙனம் தொட்டபடியிறே. “மாநங்காத ஸவந்துது சக் கரகல்வலத்ததபாயத் தொழங்காதம் ககரிநலிப்பான் புன்னுர்க்கு தோன்றினையே”. அப்படியே ஸகராராழி வெண்ணக்கெத்தி வந்த ருவி, தனக்கு ஸூயங்காட்டவெனும்மென்று கருத்து. மின்பு இவ ளுந் ககரிதே. “ஸவாணஜிதேஜாது ஸூயசுவாபாநா” “ஹுடி யாநிவசுநபா” என்று ஸகவந்தக்கம் வாய்வைத்ததும், ஸூயிவொண்டவ்றிரா மலறத்ததும், ஸகொல்லாமாக் கொல்கொலை தெய்து பாரகப்பீபார் எல்லாந் தோனையும் இருலித்தகரித்ததும். ச. (சாஷுவசு மஜாவாணே) “அநுளரத் துதாசகாரத்தால்” ஐதூராதி. * இவற்றின் புறத்தாளென்றென்றோ? * ௩. (சாஷுவசு மஜாவாணே) ஸககரிக்கின்றவானின் கிலம் ஸகாராழி சங்கெத்து அகிக்கின்ற வொ னுந்நுக்கிற உவாக் ஸவாவெனும் ராகித்தவாணியோ? கான் அமுருக்கிட்ட வளை பொலாயிறதே காரிட்ட பத்திரம்.

இவ்வி அவன் நிலைகலங்கி வருந்தி. அவன் நிலையைச் சொல்லிக் கப்படுகிறான். * ௪. (சாஸணமதாது) ௩ * வண்ணவாபாழி

மன்னனும் கழவுகலிவந்திச்சே தாண்டாஸம் சிற்ற, தான் பிடித்தார்த்
 மெல்லாம் பெண்டாபதவோ? * உ. (நிபாஸகாபிஜயாபுஜ) வாய்
 வடிவிலுள்ளபோ தான் கூப்பிக்கிறதா? ஸ்ராவணவாயித்யாணம்
 பண்ணலந்த விடத்தெய்வத்தோ? * அவர்வறு மமசர்க்குக்கு சீமலம்
 கொடுத்த விடமன்றே தான் கூயித்ததா? கலவென்கலவந்த சீமல
 க்கொடுத்த விடமன்றோ? * பல்லாபிதம் பெருந்தெய்வமொரு
 பெளவமெழிறவனா எல்லாம் சூழ்ச்சிநகரகனத்திலே குருக்கு
 மிடமன்றோ? “எனக்கலிவென்கலவென்கலிவென” உ. கஜாடி. சூழ்
 யான ஒருத்தியை உட்கொடுத்தால் கலிவென்கலவனவர்கள் பல்லாபிதம்
 உமக்குப் போகவேண்டாஸோ? (நிபாஸகாபிஜயாபுஜ) கீழம்
 என்னையோல் கலிவென்கலிவென்கலிவென? அவர் ஒரு கலிவென்கலி
 என்பதே “திரைபொருகடல் சூழ் திண்மதின்கலவன வென்கலவன்
 மைத்துனன் மார்க்காய்” என்கிறபடியே * அசகலமயிவ வாகினை
 யருளும் ஆபிபானாபிற்றே? * ச. (நிபாஸகாபிஜயாபுஜ) ஆராய்
 ச்சியைத் தவிர்த்த கலவென்கலவன வலிவென்கலவனத்தோ உன் பகுதி
 வலிவென்கலவன். (சுஜ) * என்று அவனை யல்லாதவன் என்றும்
 தன்னை கழவாமல் தோக்தாபடியான பெயரைச் சொன்னுகிறான்.
 அச்சதனிவே அடியவர் வினைவெய்யபான். “சுஜ” * கரணஸூ. தவா
 லீக” என்கிறான். சீ. சூ. கரணஸூ. “தகதிவென்கல” என்றிற்
 ஸரணாமவென்கலவன் வென்னை ஸகூ * கன் கலிவென்கலவன் கலிவென்கல
 கொடுத்திருப்பதே? கலவென்கலவன் கலவென்கலவனத்தோ வெ
 ன்னை கெதிழுகையே ஸ்ராவணவாயித்யாணம்? கீழம் உன் ஸ்ராவணத்தின் கெதி
 ழிலின்றோ என்னுடைய கெதிற் வேண்டுவதா என்னை கெதிழ்க்கதோ
 உன் பேருண்டாவது. * சு. (ஸஜ்ஜத, மஜ்ஜிமஸூத்ரம் நிபாஸகாபிஜயா
 புஜ) “கலவென்கலவன் தோபா தா ஸஜ்ஜத, மஜ்ஜிமஸூத்ரம்” என்றான்
 ஒருத்தி; இவனும் இப்படியே பேசுகிறான். “கலவென்கலவன் தோபா தா
 ஸஜ்ஜத, மஜ்ஜிமஸூத்ரம்” என்னக்கடவதினே. “ஸ்ராவணஸூ.
 வலிவென்கலவன்” என்றிருக்கும் நீ இவர்க்குக்குக் கட்டிய யான்கொ
 ம்து கொடுத்து ஸகூ * கன் கலவன் கலவன் கலவன் * தகதி
 மியல்பினனாகிவருகிற உனக்கூ * ஸகூ * கன் கலவன் அகப்படுகி
 தென்? சொன்னதன் பின்னர் “ஸகூ * கன் கலவன் கலவன்” என்று

படியிலே இவற்றைக் கவனாயிப்பார்வையிலிதான் எனும். * நீ நான் கழலானேயிப்பாணியோடு என் பொம்மையுட்களிரண்டும் விரும்பப்படி யாவதே? என்ற * பொம்மைகள்திரிவினை மயக்கனைப்பற்றுகிறான்.

* க. (மோவித) இனி அவர் குலையத் தலைகுலைய அல்லம்கும்படியான முடிசூடின பேரரசர் சொல்லிக் கூட்டிட்டு முடிவாரிடுகிறான். “மோவிதேதி.....கிண்புவுதி” அவன் திருவுள்ளம் புண்படும்படி உயிர் தீயதிலே ஒன்றைச் சொல்லிற்று * உ. (மோவித) நீ மோவிதாபிதேசம்பண்ணி மோலூபாவாயிருக்க இவ்விடம் கூராஜகமாய் ஒழுவர் கூடாற யெழுவரும்கும்படி யிருப்பதென் ? இவ்வுக்குப் புண்டவை சுரங்கம் திருநாயகம் இருக்கும்படி. * கூ. (மோவித) நீ ஆயிற்சுரகங்கைத்திலே நீகதித்திருக்க “சுலூபா” என்றிருக்கிற வெண்ணைக் கூடுவெப்பண்ணைகொழிவதென் ? “நாராயண” என்று உன் நிமதெயரையோ நான் சொல்லிற்று ? “நாடுக்கேதுவ மோவித நாகிவைதுலுறாய்குடி” என்று உன்வினும் கூடிகுமான உன் பேரையன்றோ நான் பொல்லிற்று. “ஸூலூகூபு கொவிலோவிதே” லககூபுவுதிநிலூதினைப் பண்ணவற்றானது உன் திருநாமமன்றோ ? * ச. (மோவித) நான் குழங்கேபனாமலிருக்க நீ * குழலிருண்டு கருண்டேறிய குஞ்சிக்கொடுத்தனும் மயிர் பேணி யிருப்பதென் ? * ஞ. (மோவித) நீ முடிசூடுவித்திருக்க, நான் “வொ ஹங்கேசுரம, ஹம்பூஷா” என்னும்படி யாவதென் ? * என்னும் கோலித்தன் குணம்பாடி ஆவிராத்து மண்ணுரத்தாலே நிமடவெய்யானான், பின்பிதே * கைத்தனன்பார் காதலியை மாநீர் முடிப்பித்தனும். * கூ. (மோவித) நீ ஜமலிதாசு-மாமக வத்தவாசுரித்தவன்லேயோ ? * வ. (கூரகாநிலய, மோவித) * தவாரபதிக்காவலன் என்றுமேர்த்துவினையாடி வருங்கோவலனைக் கூறுகிறான். கோலித்தன் பகமேய்த்தவவிதே ; * அ. (மோவித) நீ பகமேய்க்கக் கடற்பவத்தனை யல்லவோ ? பொலிவவத்தின் ரகசிப்பது உனக்குப் பணியாரி ருப்பதென் ? * சூ. (மோவித) என்னுடைய ரகசணத்தாக்கு மலையெடுக்க வேண்டுமோ ? கண்ணுலில் கொக்கவலையாதோ ? “மோவிதேமோவகிதேதுவலையகூபுரலையுதி” என்கிறது இவ்வுருவாருத்தவப் பின் சொல் லவையாரிதே யிருப்பது.

வீரபாண்டியன் விருந்தினர்

എം. ജി. സി. ഗോ. ക. പി. ബി. ടി.

அவ் து ர ணிகா

ஹக்ஸ்டேட் விஜயகுரு ஹக்ஸ்டேட் ராஜ்யாழி

[illegible]

(க) காவிரி ஈரிசேலம்- (2)

(க) ஸ்ரீரங்கா-ஷாலா க-அ. (ச)

தெருவோரக வயிரை விரைவென.

... நினைவுச் சான்றுள்ளவை மாநிலச் செய்தி

பெரியபுத்தூர் கல்வெட்டு.

சுவாமிநாதர்.

பாண்டிச்சேரி நகராட்சி ஒன்றியத்தின் கீழ் உள்ள பகுதிகளில்
பாண்டிச்சேரி நகராட்சி ஒன்றியத்தின் கீழ் உள்ள பகுதிகளில்

[illegible]

தமிழ் (அ) மகாவிஷ்ணுவாசாரங்குடித் தீர்த்தாபிஷேகம்

(2) யதிகாரம் கா.உ-நா.உ.
(3) ஸ்ரீராமா - மொல - ச.ச.

புறா.-(க) “சுருது விஷாஜாஜேபாடி நடுதுவ வடநகரீகதிமலர்
 னீவபுரகாடுதுண வடபுணாஜேபாடி காலமக”

(1) மருத்துவமனையுடைய காரணங்களை நான் உறுதிப்படுத்தி
வரிமூலவிலக்கு உபத்திரிபகாரி உபத்திரிபகாரி காலத்திலுள்ள
காலம் உபத்திரிபகாரி உபத்திரிபகாரி, (கருத்து) உபத்திரிபகாரி
உபத்திரிபகாரி.

[illegible]

சிறீ- (2) “ஸத்யாஸாஸனம் நம:” வுடன் ஸாஜா நாயுடுகள்
“சுமத்ர வுடன் சுமத்ரஸாஜா” (3) “சுமத்ரஸாஜா” (4)

* உய்யுதாபுரம் பித்தம் தணிக்கும் சீரேயுள்ளது என்பது வரலாற்றுக்கும் அறியப்படாது.

[illegible]

(க) (உ) அந்நூல் நூல்கள் வரிசை (நி.)

* வினா-குறிதி பொருத்தாட்சி.

(ச) தானவிகாமிநிதிப் பே-ந (ஊ) (க)

(67) உமாநீலாம்பாள். எ.உ.சு-க.

[illegible]

(க) சாலைவிகாரைத் திட்டம். (உ) நிவாரண-பெரு-கூலி-திட்டம்.

சிவபிரகாசம் சுவாமி

வழி—திருவழி. தொழுகை; பிரசாதி வெறுக்காணுதல் தவிர நிகலொழுந்
தருள்வருக்கிற வெள்ளை குச்சுதயங்கள் கண்டு, “இவ்வாறு யிப்பாடி யிருத்
துவதே” என்று பெருமாளை சரிஷி மனென உபணுதுகருள்.

(உள்ளுந் து-கவரத் தாழ்த்தி)

[illegible]

வ. தீகதி-வெரஜிதே (பு-வரம் கருதவா-நு-ரே) உதி. ம.ப.
 கு-வ. தீவதி-வ. ரு-ப. ரா-நா-க-ப. ; கு-வ. எ-வ-தி-ப. ரு-ப. ரா-நா-க-ப. ;
 (க) தீ-நா-க-ப. -வ-ப. -க. (உ) தீ-நா-க-ப. -வ-ப. -க. -ப. -ப.
 (ங) ,, ,, க. -ப. -க. (ச) ,, ,, க. -ப. -க. -ப.
 (ஊ) ,, ,, க. -ப. -க. (ஈ) ,, க. -ப. -க. -ப. -க.

வ்யா—யம் பெரியகடலைக்கடத்து அருத்தொழில் செய்தோமாக
கிணத்திருத்தோம் : பெருமான் நம்மினும்

பி—பா நனா—“சுநஜீதஜீஷ்டாசு” உத்யுகாரிகா முகவெஸு
கஜீஷ்டாசு ஸுபுஷ்டிவத்யுசு—பிதித்யுபத்யு. “உ-ஷ்ஷுரூப”
உத்யுகாரிகா—வ. கிஜாரூபம் வாகுஜீ. “யசு” உத்யுகாரிகா—
ஜெஷ்டாசு. (நாம்பெரிய) உத்யுகாரி. (அருத்தொழில்) உ-ஷ்ஷுரூப
சுஜீ. (கிணத்திருத்தோம்) உத்யுக—சு. “சுநயதேஜீதநயஸீ”
உத்யுகாரிகா—வ. (உ.)—ஸெஷ்டுசு வடா நயிஷ்டயாரணாநி”
உதி நயாரபேதா உ.ஸத்யுபேஷ்டுசு வாகாரே ராஜனவ உ-ஷ்ஷுரூப
சு. தவாநிதி வாகாரே, ஸுஸுஷ்டுஉ-ஷ்ஷுரூபுசு—ஸுஸுஷ்டு, ஸு
மிஷ்ட உ-ஷ்ஷுரூபுசு—ஸுஸுஷ்டு ராஜமிஷ்ட உ-ஷ்ஷுரூபுசு
உமிஸமிததி ஸுநயதேஜீதய உத்யுகாரிகா வ்யாபாரேஷ்டு
(பெருமான் நம்மினும்) உத்யுகாரி. யசு. ஸுஷ்டாசு உ-
ஷ்ஷுரூபுசு—காரிகா—சுஜீதநயாரபேதா ஸுநயதேஜீத—வ. “உ-ஷ்ஷு
ரூபுசு—தவாநி” உத்யுகாரிகா—சு. உ-ஷ்ஷுரூபுசு—ஸுஸுஷ்டு
சு—தஉ-ஷ்ஷுரூபுசு—ஸுஸுஷ்டு—மிஸமித உ-ஷ்ஷுரூபுசு உத்யுகாரிகா
ந வ்யாபாரேஷ்டு. (பெருமான்) உத்யுகாரி. சு. உ-ஷ்ஷுரூபுசு—
ஸுஸுஷ்டு—தக்யுதேகி கரூகாரூபார ராஜஸு தயாரூபுசு—
காரபேதே, சுநயஸு கஸுநிதயாரூபுசு—ந. வஸுநிதஸு
ஸு கஸுநாவதேகி, ஸுநயதேஜீதவ வாகாரே—ஸுஸுஷ்டு—
தயாரூபுசு—மிததி (பெருமான் நம்மினும்) உத்யுகாரி. யசு—ஸுஸு
யா—ஸுஸுஷ்டு—ஸுஸுஷ்டு—ஸுஸுஷ்டு—ஸுஸுஷ்டு—ஸுஸுஷ்டு—
ஸுஸுஷ்டு—ஸுஸுஷ்டு—ஸுஸுஷ்டு—ஸுஸுஷ்டு—ஸுஸுஷ்டு—
(பெருமான்) உதி. ஸுஸுஷ்டு—ஸுஸுஷ்டு—ஸுஸுஷ்டு—
ஸுஸுஷ்டு—ஸுஸுஷ்டு—ஸுஸுஷ்டு—ஸுஸுஷ்டு—ஸுஸுஷ்டு—
ஸுஸுஷ்டு—ஸுஸுஷ்டு—ஸுஸுஷ்டு—ஸுஸுஷ்டு—ஸுஸுஷ்டு—

(க) ஸ்ரீராமா-ஸுஷ்டு-சு.கரு. (உ) உஷ்டு நயிதமிஸுமிதயாரணா

(ங)

[illegible]

(५)

§ கவிஞர் தனித்துவம் பெற்று வந்தால் நாடாளுமன்றம்
கவனம் - காருண்யம் காட்டவேண்டியது என்பது,

+ ஸீதாவிழைபெண்ணீர்வழித் துறாழி.

(உ) பொன்னி-ஸூ-ந-க-கசு. (ங) ஸ்ரீராமா-கடையா-நுந-க.

வ்யா.—பிறக்கிற பிறவியென்பதிலே மொருபெண்ணிறப்பிறந்தா
 ராசிலேபிறப்பினையுடையார் (க) * பெண்ணிறத்தா செய்தார் பெருந்து
 யாவது.

பி.—கூட்டுவதற்கு ஐந்தாமதது, சுதமுற மெ லெவத்குவமெ
 ஜநவாநித்யஸுபாஸுதேசகமே. (புத்திநவப்பெருமான்)-சுதமு
 ற வெவக சிலகசாதனதெத்யயாகூ டோவாதுவாது. (பிறக்கிற
 பிறவி) பாசுவது கீதிலுதிதேசம். (வெள்ளம்)-பாசுபுரா. (ஒரு
 பெண்ணிறம்) - வனகஸூஜத. (பிறந்தாராகில்) - பூரவதாரமேஸுக்
 லெததுதேசவிகீதம் ஹிதீவெவ, தாபவதாரம். சுதவனவ -
 சுஜவாபெதேசம் (உ) “பெண்ணி” உதது (க) “பெண்ணி
 டேவாதுதன், தன்படித்தார்சொத கந்தீவெவதாத எரித்திடுவா
 ன்று.” உதது. சுதமுற வகாதுபுத்திநவஸுதேச “ஆண்டிள்ளைச்
 சொற்றாறிவாஸிலென்று சொந்தது” உதது. “ஆண்டிள்ளை
 சொற்றாறி” ஸ்ரீமதவ்யாஸிபாஸுதேச. சுதவனவதாரமவதேச
 மவனெவ பூதிபாது. (ச) “கவகாராபாதுபுத்திநவஸுதேச
 டேவாபெண்ணிலுமவெவதேச புத்திநவஸுதேசபாஸுதேசபாஸு
 துதது” உதி வெததுதேசவிகீதம் கவகாராபாதுதேசகதேசம்.
 மவகாபாதுபாஸுதேச - (இ) “கவகவெவாப வெததுதாராம்
 டேவாதிதேசுதேசபாஸுதேச” உதி. வெததுதேசவிகீதம் வேவ
 கவகாதுதேச (இவ்வினையாராம்) வனவாபிபவ்யாபாஸுதேச.
 வனவாபிபவதேச. உவவாஸுதேசகவாஸுதேச. விவதிதது. (பெண்
 பிறந்தாபெருந்துயர்) சுதமுற - புத்திநவஸுதேசபாஸுதேச
 ணு. ஸ்ரீமத நாராயணதேச நமஹிதேசம் கவகாபாதுபாஸுதேச
 (அநிவது) - ஜாதிபாசு. கவகாபாதுதேசவாஸுதேச. உதது
 (க) திருவாய்-௩-௪-௪. (உ) திருமொழி-௨-௪-௪.
 (க) (ச) மாவ-௨-௧௨-௧௨.
 (இ) “ ” ” ” கரு.

வறா.—சுபாஷ துமான்ஸரீரத்தைச் சொன்னேனோ?*(க) -ஆதி
யஞ்சோதியுருவை யங்குவைத்திங்குப்பிற் பதபடிவைய விட்டாலாகா
தோ? (சூதுநோரே-ஐய)

[illegible]

(15) പെ-ഡെ.
8 ജ.

வூர.—தா மொருசொட்டியாய், (௧) “பெராய் நொலியஸவ டூ” என்
றம். (௨) “மாபுமொககாழியென் வந்நினைபென் பெண்டிமத்தே”
என் றம்-பெராய் டூயாய் கொந்தி சந்நிதெய்” தம்மதான உடும்
பெர் கொகவிட்டலாகாதே ?

பி - திரு உவிதஸம்வஸவஸஸுலாவே உபூர துநத துபூதி-ஸஸ
கூ நூரேயநா உவயாரணம்மதபதி; ஸ்வஸு-“சூ துநாடே ஹழ”
உத ஸு-சூ துபதேவ டேஹழ, நக ஸ்ணாலிவ பரகியதித்
சு-ஃ. தயாவ - ஸீதாவு, திபாஜூ நா உவகாஸம கராஸயே நா
உஉஹ (சாம்) உதூதி. (சாம்) ஸுதநே. (நுநிராட்டியாய்) ககி
தநு பரதநு உதூசு-ஃ. “பெராய் நூ” உதி-பெராய் டூ,
பரதநு ருதூ துசு-ஃ. “ஹவ-ஃ” உதிஸி ரோஉவி ஸுத
உதிஸாவே (மாபு) உதி-சய-ஃ. ரிவேவநிஷு உதிவஸு. வு
பெவபெபயுதலீ ஜநவ. க்ரஹ ருணஸு ககதவதாந
ஜாநாதி துசு-ஃ. (பெராய்-ஃ) பெராய் டேயாய்; (நெக்கி
ருக்கிடு) ரககிதி. நுஞாவிருகாஸ-ஃ. ககாஸு பதே
ந, கவவாந. ந விபரீதனம் ரககணதேவ உவதீ திஸாவ. (தம்ம
தான) தம்மதேயான. பெராய்-ஃ. தாஸுநி. ஸாசு-ஃ. தாயுதே
தூசு-ஃ, நந-ஃ. வெநவவகூ-ஃ. ககி; (௩) “நகதர உவ
கவிதா ஹகாநா” உதி பூராணவதேந ஹவதீவதேவ
மு ஹஸுர உபூர தாசு-ஃ. காவமதேந ஸீதாவதேவ பரகியஸு
தூராமாபாதி தூரஸு; வுபூரேயஜவெநக பூரேயஜ
கஸு பரபூரேயஜே நாவ யாநா ஹவஉவி தூரஸு
யதூகஉவி ததூரமாகுணம் மஹ-ஃ. ஹதேவி பரிஹ
ஸு-ஃ. கக-ஃ. (சூ துநாடே ஹழ) உதி. கக. (௪)
“உவயாய ஸு-ஃ. தஸு” (௫) “பெராய் நொலியஸவ
ஹழ” (௬) “ககாநா ஸு-ஃ. தஸு” (௭) “ககாநா ஸு-ஃ”

- (௧) வ-ஹு திருவாய்-௫-௪-௩. (௨) தி-தனாயாடி.
(௩) ஸ்ரீராகா-ஸு-ஃ. உக-கக. (௪) ஸ்ரீராகா-கிவி-௨-௭-௩. க.
(௫) ஸ்ரீராகா-வா-௫-௩-௪.

பி. - சம்பவமுதற்காசு, நாடுகளைக் கழுகா உதித்து நயநீடு கல், சந்திர
புத்த வாய்வெளியுடையது. உபாசாரங்கொண்டவனொருவன் உதேநம்
மேலாகுகுதிராவென்று வந்தான். கந்திரவாய்.

மேலாகுகுதிராவென்று திருப்பி வந்தவனொருவன். நன்றியாய்வு உதே
சிறுமகனாகியிருந்தவன். திராவென்று உதேநாகி கல் || ௧ || வாகுதிரவாய்.
மறு விசுவாசமாகியவன் வந்திருந்தான். கந்திரவாய் உதேநாகி வாகுதிரவாய்
சிறுமகனாகியிருந்தவன். திராவென்று உதேநாகி கல் || ௨ || வாகுதிரவாய்.
சிறுமகனாகியிருந்தவன். திராவென்று உதேநாகி கல் || ௩ || வாகுதிரவாய்.
சிறுமகனாகியிருந்தவன். திராவென்று உதேநாகி கல் || ௪ || வாகுதிரவாய்.
சிறுமகனாகியிருந்தவன். திராவென்று உதேநாகி கல் || ௫ || வாகுதிரவாய்.
சிறுமகனாகியிருந்தவன். திராவென்று உதேநாகி கல் || ௬ || வாகுதிரவாய்.
சிறுமகனாகியிருந்தவன். திராவென்று உதேநாகி கல் || ௭ || வாகுதிரவாய்.
சிறுமகனாகியிருந்தவன். திராவென்று உதேநாகி கல் || ௮ || வாகுதிரவாய்.
சிறுமகனாகியிருந்தவன். திராவென்று உதேநாகி கல் || ௯ || வாகுதிரவாய்.
சிறுமகனாகியிருந்தவன். திராவென்று உதேநாகி கல் || ௧௦ || வாகுதிரவாய்.

ஐதி ஸ்ரீவாபலிவீரவாபலி வாகுதிரவாய்,

சுந்தரபாரதம் காவியம் — ஸுப்பிரமணியம்

